

Hvali Gospoda (GLORIA 832, SG 789, Lobpreis 321b)

Pesem je nastala v drugi polovici 17. stoletja. Besedilo je napisal Joachim Neander, protestantski pastor in pisec številnih liturgičnih spevov. Melodija pa je iz Stralsunda. Slovensko besedilo je sestavil župnik Lovro Kassl. Ker je pesem prevedena tudi v druge jezike, se redno poje pri mednarodnih slavljih, na primer pri romanju treh dežel. Tudi sicer jo štejemo med najbolj priljubljene nemške zahvalne pesmi.

Prva kitica je neke vrste invitatorij. Vabi dušo, da se zahvali, Bogu, kralju slave. Jezik in slog nas spominjata na zahvalne psalme, na primer na psalm 113. Tudi to besedilo se začne s povabilom, naj se Gospodu vselej in povsod zahvaljujemo. Duši naj se v pesmi „Hvali Gospoda“ pridružijo zbori z višave. Zemeljsko bogoslužje naj se torej poveže z nebeškim, da hvali Njega, ki je vse ustvaril. Ker je Bog edini in s tem vesoljni, mora biti tudi zahvala vse obsegajoča. Višave naj torej pri slavospevu podprejo tudi širjave, tako da ni kraja na zemlji, kjer se ne bi prepevala Bogu hvala.

Druga kitica imenuje Boga vladarja sveta in vesolja. On, ki je tako vzvišen, je obenem tudi naš oče, torej blizu, ko nas nadleguje stiska. To Božjo skrb lahko zaznamo v vsakdanjem življenju, na primer v naravi, saj nas Bog obdaruje s soncem in dežjem ter na ta način omogoča, da uspevajo sadeži in rastline. Stvarstvo je torej polno znamenj Božje naklonjenosti do nas ljudi.

Tretja in zadnja kitica govori o plamenu, ki ga je Bog v nas zanetil. V besedilu ostane odprto, kaj ta prispodoba pomeni, tako da smo sami pozvani, da o tem premišljujemo. Brez dvoma je luč znamenje odrešenja. Bog, ki navdaja stvarstvo s svetlobo, da lahko uspevajo vse vrste rastlin, je tudi nas postavil v luč odrešenja, da lahko rastemo v dobrem in mu postanemo podobni. Zato je luč tudi znamenje Svetega Duha, ki prihaja od zgoraj ter človeka oživlja in posvečuje. Luč nas spominja, da živimo iz Božje milosti. Brez nje ne bi mogli obstati, kakor tudi cvetlica brez svetlobe ne more rasti. Iz tega spoznanja nas pesem na koncu še enkrat poziva: Hvali ga vekomaj!
Amen.

Priložnosti, da se zahvalimo, je veliko. Na žalost imamo zelo malo izvirnih slovenskih zahvalnih pesmi. Tudi iz tega vzroka bomo našli dovolj možnosti, da to pesem zapojemo.

Klaus Einspieler